

Toespraak van minister van Defensie Van Middelkoop ter gelegenheid van de besloten uitreiking van de Dapperheidsonderscheidingen op 14 april 2010 te Den Haag.

“Ridders Militaire Willems Orde, leden van de Vereniging Draggers Dapperheidsonderscheidingen, generaals, burgemeesters, te decoreren militairen en hun familie, vrienden en collega's, aangetreden militairen, dames en heren,

Vandaag eren wij vijf militairen van de Nederlandse Krijgsmacht. Kapitein Maarten, kapitein Sander, sergeant van de mariniers reservist Fred, sergeant-majoor van de mariniers Patrick en korporaal der eerste klasse Ben.

Het heeft Hare Majesteit behaagd u te decoreren met het Bronzen Kruis en het Kruis van Verdienste. U krijgt deze onderscheidingen voor moedig en beleidvol optreden tijdens uw missie in Afghanistan. U hebt allen tijdens uw optreden uw eigen belangen ondergeschikt gemaakt aan een hoger belang. U hebt dit gedaan in moeilijke omstandigheden, met gevaar voor eigen leven. U bent uitgestegen boven de norm.

Wie de Nederlandse militairen kent, en weet hoe zij in Afghanistan opereren, weet dat de lat hoog ligt.

Te decoreren militairen, U bent stevig over die lat heengegaan.

Voor mij staan zorgvuldig geselecteerde, tot het uiterste getrainde beroepsmilitairen. U weet wat u te wachten staat op uw missies. Wat voor velen ondenkbaar en onhaalbaar is, is voor u de dagelijkse inzet. Maar geen enkele training garandeert de juiste beslissing op het juiste moment. Onder grote druk. Onder vijandelijk vuur. Dan komt het er op aan.

U hebt onze verwachtingen meer dan waargemaakt. U hebt de vijand bewust opgezocht. Om collega's te hulp te komen. U hebt afgezien van luchtsteun. Om Afghaanse vrouwen en kinderen te sparen. U nam de leiding en ging voorop in gevaarlijke situaties. Ook als dat vanwege uw rang niet van u werd verwacht. U wist gevechten zo in uw voordeel te beslissen. U hebt karakter, moed en dapperheid getoond. U bent doorgegaan. Vanuit uw plichtsbesef. Om de veiligheid van de eigen en de Afghaanse troepen te waarborgen. Om uw opdracht uit te voeren. Onder de meest moeilijke omstandigheden. Dat verdient het grootste respect.

U hebt veel meegemaakt. U hebt collega's gewond zien raken. U stond ernaast toen een Afghaanse collega door een sluipschutter werd neergeschoten.

Het koperkwintet eert u zodadelijk met het muziekstuk Nobody knows the troubles I've seen. Niet voor niets. Slechts weinigen zullen zich een voorstelling kunnen maken van uw ervaringen, uw dilemma's, uw intense emoties, uw verantwoordelijkheden.

U doet uw werk in kleine kring. In alle beslotenheid. Dat hoort bij de bijzondere aard van uw huidige betrekking bij Defensie, of de politie voor sergeant van de mariniers Fred. Ook vandaag zijn wij in kleine kring bijeen. Beslotenheid is ook nu noodzakelijk. Maar ik verzeker u: ook al staat u niet dagelijks in de krant, uw werk is mij bekend. Ik volg uw missies op de voet. En met mij de gehele Defensietop. Wij zien wat de Special Forces voor de Nederlandse krijgsmacht betekenen. Met een kleine, zelfstandige eenheid brengt u grote veranderingen teweeg waar dat nodig is. Zodat onze missies verder kunnen. In betere omstandigheden, in grotere veiligheid.

Ik verzeker u, die waardering voor uw professionaliteit bestaat ook buiten onze landsgrenzen. Binnen ISAF werken de Nederlandse Special Forces volwaardig samen met de Australische en Amerikaanse collega's. De Nederlandse operators zijn daar in positieve zin opgevallen. Door uw niveau van kennis en vaardigheden, uw mate van improvisatietalent en het constante streven naar de beste oplossing.

De Nederlandse Special Forces presteren op topniveau. U hebt in Afghanistan een belangrijk hoofdstuk geschreven in de Nederlandse krijgsgeschiedenis. Al blijft die constatering op dit moment tussen ons, hier in de Prins Bernhardzaal, u kunt er van op aan dat ik die boodschap uitdraag. In het kabinet. In gesprekken met internationale partners. En ook vanmiddag, tijdens de publieke uitreiking van de dapperheidsonderscheidingen op het Plein.

Mariniers en commando's, U mag met recht trots zijn. Op uzelf. Op uw prestaties. Op uw eenheid die uw prestaties mogelijk maakte. Als minister van Defensie voeg ik daar – ook namens de regering en de Commandant der Strijdkrachten - graag aan toe dat ook wij trots zijn. We zijn trots op uw gezin, uw familie en uw vrienden. Mede dankzij hun steun staat u hier vandaag.

We zijn trots op uw Korpsen uit Doorn en Roosendaal.

Maar bovenal we zijn trots op u, de vijf te decoreren mariniers en commando's.”